

Ds. P. S. Bakels †

1844—1921

Den 24sten September overleed te Haarlem Ds. P.S. Bakels, emiritus doopsgez. predikant en oud-lid der Alg. Doopsgezinde Societeit.

Bakels werd den 3den October 1844 te Deventer geboren, ging na volbrachten schooltijd, aan onze Kweekschool te Amsterdam studeeren en werd in 1868 bevorderd tot proponent der A.D.S.

De doopsgezinde gemeente te Hoorn op Texel beriep hem toen als haar leeraar en hij deed den 14den Maart 1869 zijn intrede. Tot 1876 heeft hij daar gewerkt. Hij werd in dat jaar door de grootere doopsgezinde gemeente Burg op Texel beroepen en is daarheen gegaan.

Behalve door zijn predikantswerk werd zijn tijd in beslag genomen door het ambt van schoolopziener, dat hem werd opgedragen.

Ruim 20 jaar heeft hij op Texel gewoond en liefde en leed met de inwoners gedeeld. Hij heeft daar zijn gezin zien worden; geen wonder, dat hem moeite kostte afscheid van Texel te nemen, toen het beroep van de gemeente Koog-Zaandijk tot hem kwam. Van 29 September 1889 tot 1907 is hij de leeraar van Koog-Zaandijk geweest. In dien tijd was hij bestuurder van de A. D. S. In 1907 legde hij 't predikambt neer en vestigde zich te Haarlem, waar hij 14 jaren heeft mogen genieten van zijn emeritaat, en waar hij door zijn vriendelijken omgang, door zijn opgewektheid en werklust zich vele vrienden heeft gemaakt.

Bakels wist ondanks het klimmen zijner jaren jong te blijven. Hij bleef jong naar lichaam en geest. Jong naar 't lichaam: hij was een onvermoeid wandelaar; jong naar den geest in zijn meeleven met de nieuwe stroomingen van dezen tijd, al kon hij zich daarin niet altijd vinden; jong in zijn lust tot werken. Nog in de maand Mei maakte hij deel uit van de examen-commissie voor de acte L. O. en preekte hij te Hoorn op Texel en te Westzaan; nooit tevergeefs werd zijn hulp ingeroepen door de redactie van het te Haarlem verschijnend Vrijzinnig Weekblad „De Kerkbode”, waarin menig stichtelijk stuk getuigde van zijn kennis en van zijn geloof; jong in zijn onverminderde belangstelling voer het godsdienstig leven; alleen dan ontbrak hij op den Zondagmorgen in de kerk, als hij zelf 't Evangelie elders verkondigde — en welk een warm hart droeg hij den kring van vrijzinnige predikanten te Haarlem, wiens gewaardeerde voorzitter hij was, toe.

Geen wonder, dat velen behoefte hadden dezen jeugdigen grijsaard, wiens heengaan zij betreurden, de laatste eer te bewijzen, bewijzen.

Daar waren Woensdag 28 September onder de aanwezigen op het kerkhof: de 3 doopsgezinde predikanten van Haarlem, de em. pred. J. Westerman Holstijn, de inspecteur van het L.O. Dr. I.F.M. Sterck, de oud-directeur der Rijkskweekschool P.H.

van der Ley, aan welke inrichting Bakels godsdienstonderwijs had gegeven, Ds. H. de Lang, em. pred. van Wormerveer en vele anderen.

Namens de vrienden sprak Ds. B. P. Plantenga eenige hartelijke woorden. Hij herdacht Bakels als den immer jongen grijsaard; als een type naar 't uiterlijke, maar vooral naar 't innerlijke; want hij was een type van eenvoud, degelijkheid, oprechtheid en ongekunsteldheid. En dat alles gewijd door vromen zin.

Ds. P.J. Smidts bracht een afscheidsgroet namens de gemeente Koog-Zaandijk, inzonderheid namens de oudere leden, die den overledene roemden als een trouwen priester, als een eerlijk en rechtschapen man, en hij herinnerde er aan, hoe in zijn prediking de Christusfiguur steeds op den voorgrond werd geplaatst en hoe Bakels in zijn prediking getuigde van het eeuwige leven. Hij hoopte, dat Bakels vrede zal hebben gevonden in het eeuwige huis des Vaders, waarin vele woningen zijn.

De heer F. W. Fick, leeraar aan de Rijkskweekschool, wijdde waardeerende woorden aan den godsdienstleeraar Bakels, die gedurende eenige jaren met zulk een succes les gegeven had aan de kweekschool en die door zijn omgang de vriendschap had verworven van. jong en oud.

Ds. Bax, de schoonzoon, bracht in herinnering al het goede en liefelijke, dat de overledene aan zijne kinderen had geschonken. Toen dankte Ds. H. Bakels de aanwezigen voor hunne belangstelling en uitte hij op hartelijke wijze zijn oprechten dank, voor hetgeen Vader voor moeder en kinderen geweest was.

Wij gingen heen onder den indruk, dat een goed man was heengegaan, een man, die onze broederschap met de hem geschonken gaven trouw gediend heeft, en met een gevoel van dankbaarheid jegens God, dat wij hem mochten ontmoeten op onzen levensweg. Moge die dankbare stemming de zijnen troosten, vooral zijne vrouw, die het voorrecht had meer dan 51 jaren met hem verbonden te zijn geweest.

H.

B. P. P.